ذكر الله متعال

الحمد لله القائل في كتابه الكريم و (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ٤١ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٤٢) [الأحزاب:٤١ - ٤٢]

وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له. وعد الذاكرين الله كثيراً والذاكرات أجراً عظيماً وثواباً جزيلا. وأشهد أن محمداً عبده ورسوله. كان يذكر الله على كل أحيانه بجوارحه وبقلبه ولسانه و ويحث على ذكر الله تعظيماً لشأنه. صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وأعوانه. وسلم تسليماً كثيراً. اما بعد:

الله جل جلاله ميفرمايد: (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ٢٨) [الرعد: ٢٨]«کسانی که ایمان آورده‌اند ودل‌هایشان به یاد الله است و بدانید تنها با یاد الله دل‌ها آرام می‌گیرد».

برادران وخواهران مسلمان! از ديدگاه اسلام هيچ چيز به اندازه ذكر وياد الله و داراي ارزش واهميت نيست و بلكه همه امور ديگر براي توجه انسان به الله است. قرآن كريم با توجه به آثار حيات بخش ياد الله و در موارد فراواني مؤمنان را به ياد الله فرا خوانده وبه مداومت آن امر فرموده است تا مؤمنان با آن آب حيات و دلهاي خويش را سيراب واز آثار پر خير وبركت آن برخوردار گردند.

ذکر وياد الله آثار سازنده روحی واخلاقی فراوانی دارد که یاد متقابل الله از بنده و روشنی دل و آرامش قلب و ترس از(نافرمانی) الله و بصیرت وشناخت شیطان و بخشش گناهان و وعلم وحکمت از جمله آنهاست.

ذکر الله یکی از زیباترین جلوه های ارتباط با پروردگار واساسی‌ترین راه‌های سیر وسلوك است؛ یعنی مترنم بودن زبان وقلب انسان به اسمای حسنای الهی وشاداب نگه داشتن گل روح در زیر باران یاد حق.

ذکر الله و از یادبردن هستی محدود خویش در رهگذر یاد اسمای الهی است وتداوم واستمرار آن زنگار گناهان را از روی دل می‌زداید؛ زیرا غفلت وفراموشی حق تعالی و ساحت دل را مکدر می‌کند.